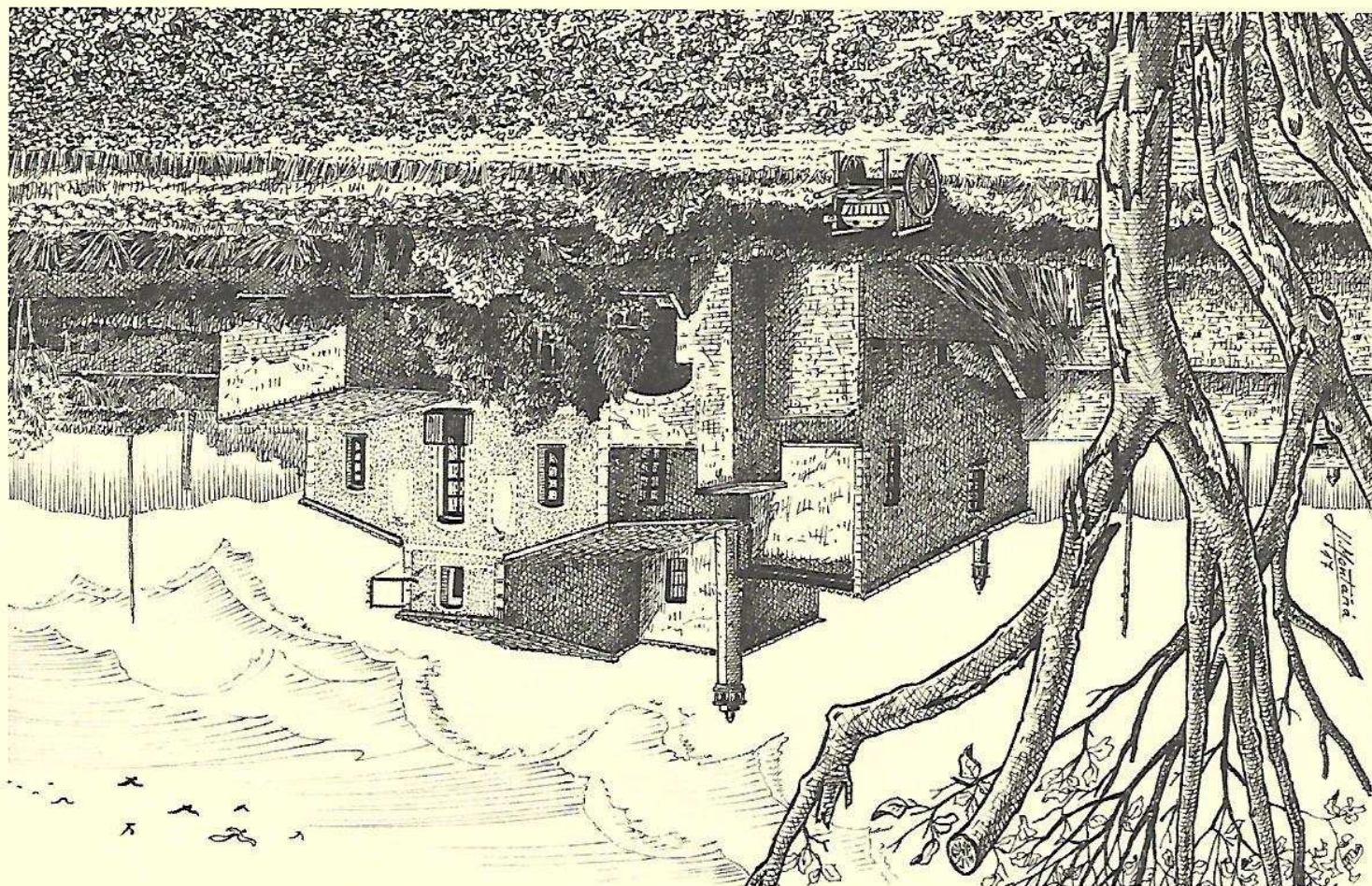

AMICS DE BADALONA

Dibuix original de Lluís Muntanya
Recopilació de dades històriques de Joan Rosàs
Disseny i coordinació executiva d'Àngel Zamora

Nº 00009

Us convidem a visitar el nostre bloc: badamics.blogspot.com

D'aquesta trenta-novena Nadala editada per amics de Badalona, s'han imprès 1100 exemplars numerats.

2017

Fins el segle XVIII l'activitat econòmica de Badalona es va centrar majoritàriament en l'agricultura. La imatge general del terme era de boscos a la part de la Vallensana, aiguamolls ran de mar i masies disperses amb sembrats i vinyes a tota la resta del nostre territori. Des de la riera de Sant Joan fins a Sant Adrià s'estenia un dels barris pagesos més productius de la vila: el de Llefià. Durant la segona meitat del segle XX el bell escampall de masies que esquitxaven la zona va ser engolit pel desastre urbanístic. No en va quedar res. Algunes, com can Paixau, can Claris o ca l'Anglasell eren grans cases senyoriales que pertanyien a la noblesa. Per explotar el seu territori aquestes famílies nobiliàries parcel·laren les finques, construïren masies més petites, i les llogaven a masovers. També eren menades per masovers algunes cases de pagès construïdes per famílies benestants badalonines que en rendibilitzaven així la inversió. A principis de segle XX al barri hi havia 46 cases. Totes aquestes cases donaven a Llefià un aire d'una elegància popular mediterrània. D'entre les masoveries destacava l'Hort Nou. L'edifici, construït probablement a final del segle XVIII, era propietat de la família Amigó, que l'any 1857 va arrendar l'hort i la casa a Pau Cortinas per 65 duros anuals. El 1857 Pau Cortinas va llogar gairebé dues mujades més de terra, aquesta vegada de secà, al noble senyor don Diego de Moxó i de Vilallonga. Era una part d'una finca més gran que tenien els Moxó aproximadament sobre l'actual parròquia de la Salut. El contracte diu que el lloguer és per 60 anys i en Cortinas es compromet a plantar la finca de vinya, conrear-la a ús i costum de bon pagès, netejar-la d'herbes, femar-la i cuidar el marges i recs. Al dibuix d'aquesta nadala, fet a partir de fotos antigues, hi veiem justament el carro de la bota, que garantia la riquesa d'aquestes terres. El raïm s'havia de trepitjar als cups de ca l'Anglasell o de cal Viudet, que eren dels Moxó. Dues parts quedaven per a l'amo i quatre per al pagès. Si en Cortinas volia plantar figueres ho havia de fer als marges i no en el bon terreny, i el propietari es podia emportar totes les figues que volgués. Sabem que el 1899 en Pau encara era viu perquè l'Ajuntament li va posar una multa de 3 pessetes per fer passar el carro per sobre la vorera. Mort en Cortinas, es va fer càrrec de la casa el segon marit de la seva vídua, en Joan Garriga i Fontanals, que va participar activament en la modernització de l'agricultura a Badalona. Va ser l'alcalde de barri de Llefià com a mínim des del 1906 fins al 1918, quan van empedrar amb llambordes la carretera general. Va morir el 1953, al 89 anys. La família dels masovers de l'Hort Nou foren uns badalonins poc convencionals. Entre els seus descendents volem destacar un personatge singular i excel·lent fotògraf. Vinculat al món dels pescadors, col·laborador gràfic intel·ligent de l'historiador Josep M. Cuyàs, en Josep Cortinas, en "Pep de la burra" –com li deia la gent de mar i com li agradava d'autodenominar-se perquè durant molts anys es va cuidar de "la burra" o motor que servia per treure les barques a la platja- ens ha deixat les millors imatges de Badalona durant la segona meitat del segle XX.

El President de l'Associació

AMICS DE BADALONA

en nom propi i del

Consell Directiu de l'Entitat

us desitja molt Bones Festes.

Nadal 2017